

عنوان مقاله:

بررسی استقرار دو گونه پهن برگ گراموز (*Helianthemum lippii*) و هرش (*Taverniera cuneifolia*) در استان هرمزگان

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 27، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدامین سلطانی پور - مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان هرمزگان

رحمان اسدیپور - مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان هرمزگان

محمد فیاض - استادیار پژوهش، موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گونه های پهن برگ گراموز (*lippii Helianthemum*) و هرش (*Taverniera cuneifolia*) از گونه های مهم مرتعی استان هرمزگان هستند. به منظور بررسی استقرار این گونه ها، این بررسی در ایستگاه آبخیزداری و منابع طبیعی حوزه معرف و زوجی دهگین (استان هرمزگان) در حدود جغرافیایی "۲۹' ۱۲' ۵۷° طول شرقی و "۶' ۴۶' ۲۷° عرض شمالی از سال ۱۳۹۳ به مدت سه سال انجام شد. سه روش بذرکاری در فارو، بذرکاری در پیتینگ و بذرکاری در هلالی های آبگیر در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در نرم افزار SAS مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که بین سامانه های آزمایشی، گونه ها گیاهی مورد استفاده و همچنین اثر متقابل سامانه و گونه تفاوت معنی دار آماری وجود دارد. گونه های گیاهی گراموز و هرش در سطح پنج درصد، سامانه های آبخیزداری هلالی آب گیر، پیتینگ و کنتور فارو در سطح یک درصد و همچنین اثر متقابل سامانه و گونه تفاوت معنی دار آماری در سطح یک درصد نشان دادند. بیشترین درصد استقرار گونه ها در سامانه هلالی آب گیر با ۱/۲۷ درصد و کمترین آن مربوط به سامانه پیتینگ با ۲/۳ درصد بود. بررسی اثر متقابل سامانه و گونه در میزان استقرار گونه های هرش و گراموز در سامانه های مختلف نشان داد که بیشترین درصد استقرار مربوط به گونه هرش با ۲/۳۱ درصد در سامانه هلالی آبگیر بود و بعد از آن بیشترین درصد استقرار مربوط به گونه گراموز با ۹/۲۲ درصد نیز در همین سامانه بود. کمترین استقرار مربوط به سامانه کنتور فارو با ۱/۲ درصد برای گونه هرش و سامانه پیتینگ با ۱/۲ درصد برای گونه گراموز بود.

کلمات کلیدی:

استقرار، گراموز، هرش، بذرکاری، استان هرمزگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1629371>

